

شرایط بیمه‌نامه باربری داخلی

ماده ۱- اساس قرارداد: این بیمه‌نامه بر اساس قانون بیمه مصوب اردیبهشت ماه، سال ۱۳۱۶ و آیین نامه های بیمه مرکزی ایران و عرف بیمه گری در ایران و با عنایت به مفاد شرط ذیل و پیشنهاد کتبی بیمه‌گذار (که جزء لاینفک این بیمه‌نامه می‌باشد) تنظیم گردیده و مورد توافق طرفین می‌باشد. آن قسمت از پیشنهاد بیمه‌گذار که مورد قبول بیمه‌گر نبوده و همزمان با صدور بیمه‌نامه یا قبل از آن کتباً به بیمه‌گذار اعلام گردیده است، جزء تعهدات بیمه‌گر محسوب نمی‌شود.

ماده ۲- تعاریف و اصطلاحات: اصطلاحات زیر صرف نظر از هر معنی و مفهوم دیگری که ممکن است داشته باشد، در این شرایط عمومی با تعریف مقابل آن به کار رفته است:

۱- بیمه‌گر: بیمه‌گر شرکت بیمه‌ای است که مشخصات آن در این بیمه‌نامه درج گردیده است و جبران خسارت احتمالی را طبق شرایط مقرر در این بیمه‌نامه به عهده دارد.

۲- بیمه‌گذار: بیمه‌گذار شخص حقیقی یا حقوقی مذکور در این بیمه‌نامه می باشد که پوشش بیمه را اخذ نموده و متعهد به پرداخت حق بیمه آن است.

۳- ذینفع: ذی‌نفع شخص حقیقی یا حقوقی مذکور در این بیمه‌نامه اعم از بیمه‌گذار یا غیر آن است که حق مطالبه و دریافت تمام یا قسمتی از خسارت وارد به کالای مورد بیمه را دارد.

۴- کالای مورد بیمه: کالای مورد بیمه، اموال مندرج در جدول مشخصات این بیمه‌نامه است.

۵- انقضای مدت بیمه: مدت اعتبار هر حمل از زمان قرار گرفتن محموله روی وسیله نقلیه در مبدأ آغاز و در مسیر حمل عادی ادامه داشته و حداکثر ۸ روز پس از رسیدن کالا به انبار موسسه حمل و نقل در مقصد و یا تحویل کالا به محمول‌الیه (گیرنده کالا) هر کدام زودتر واقع شود مدت بیمه خاتمه می پذیرد.

ماده ۳- شرایط و تعهدات: تعهد بیمه گر بر حسب نوع کالا مشروط به شرایط و تعهدات خاصی است که ذیلاً درج گردیده است:

۱- درصورتیکه بر اساس حوادث تحت پوشش این بیمه نامه، محموله مورد بیمه احتیاج به تعمیر و یا تعویض داشته باشد بیمه گر صرفاً هزینه تعمیرات و تعویض قسمت های آسیب دیده را پرداخت می نماید. مشروط بر اینکه مجموع این هزینه ها از مبلغ بیمه شده تجاوز ننماید.

تبصره- بیمه گر هیچگونه تعهدی در رابطه با افت قیمت کالای بیمه شده نداشته و صرفاً خسارت و تعمیرات و تعویض قسمت های خسارت دیده را جبران خواهد نمود.

۲- جبران کامل خسارت محموله آسیب دیده مشروط به بیمه شدن آن به ارزش واقعی (ارزش روز) از جانب بیمه گذار می باشد (ماده ۱۰ قانون بیمه: درصورتیکه مالی کمتر از ارزش واقعی بیمه شده باشد، بیمه گر فقط به تناسب مبلغی که بیمه کرده است با قیمت واقعی مال مسئول جبران خسارت خواهد بود).

تبصره- در صورتی که محموله مورد بیمه کار کرده (دست دوم) باشد، تعیین خسارت بر مبنای ارزش کارکرد آن محاسبه خواهد شد.

۳- کالاهایی که به صورت جفت یا دست عرضه می‌شوند: در مورد کالاهایی که به صورت جفت یا دست عرضه می‌شوند مسئولیت بیمه‌گر بدون توجه به ارزش جفت یا دست بودن آن، بیش از نسبت قیمت بیمه‌شده قسمت خسارت‌دیده به مبلغ بیمه‌شده جفت یا دست نخواهد بود مگر آن که بطور صریح توافق دیگری شده باشد.

۴- مسئولیت بیمه گر عبارت است از تفاوت قیمت مال بیمه شده بلافاصله قبل ازوقوع حادثه با قیمت باقی مانده آن بلافاصله بعد از حادثه خسارت حاصله به پول نقد پرداخته خواهد شد مگر اینکه حق تعمیر و یا عوض برای بیمه گر در سند بیمه پیش بینی شده باشد دراین صورت بیمه گر ملزم است موضوع بیمه را در مدتی که عرفاً کمتر از آن نمی شود تعمیر کرده یا عوض را تهیه و تحویل نماید.

در هر صورت حداکثر مسوولیت بیمه گر از مبلغ بیمه شده تجاوز نخواهد کرد.

تبصره: کاهش و یا از دست دادن ارزش تجاری یا اقتصادی کالا در تعهد بیمه گر نمی باشد.

ماده ۴- خسارات غیر قابل پرداخت: جبران خسارت در این موارد در تعهد بیمه‌گر نخواهد بود:

۱- جعل اسناد و خیانت در امانت و هر نوع عمل عمد یا مجرمانه بیمه‌گذار و کارکنان و نمایندگان وی

۲- جنگ، شورش، اعتصاب، بلوا، ضبط و مصادره.

۳- تشعشعات رادیواکتیو و فعل و انفعالات هسته‌ای

۴- عیب ذاتی و یا خودبخود سوزی کالاهای

۵- عدم‌النفع و کاهش ارزش کالاها

۶- حمل کالاهای قاچاق و غیرمجاز و خسارت وارده به آنها

۷- سرقت قسمتی از محموله مگر آنکه ناشی از حادثه تحت پوشش منجر به مصدومیت یا فوت راننده باشد.

۸- کاهش طبیعی وزن محموله

۹- زنگ زدگی، اکسیداسیون و رنگ پریدگی

۱۰- لب پریدگی، خراشیدگی، تغییر شکل یا انقباض، انبساط و فرورفتگی مگر این که ناشی از خطرات مورد تعهد در قرارداد باشد

۱۱- اقدامات عمدی بیمه گذار یا ذوی الحقوق وی

۱۲- موش خوردگی، کرم زدگی و زبانهایی ناشی از آفات

۱۳- خسارت ناشی از ضعف بسته بندی و بسته بندی ناکافی و یا استفاده از وسیله حمل نامناسب

ماده ۵- خسارات مستثنی شده: جبران خسارت‌ها یا هزینه‌هایی که به طور مستقیم و یا غیرمستقیم در نتیجه عوامل زیر به کالای مورد حمل وارد آمده باشد در تعهد بیمه‌گر نیست مگر آنکه به‌نحو دیگری توافق شده باشد:

۱- حوادث طبیعی مانند سیل، طوفان، زلزله، آتش‌فشان.

۲- خسارت هنگام تخلیه و بارگیری

۳- جعل و تزویر اسناد و خیانت در امانت و هر نوع عمل عمد یا مجرمانه راننده و یا کمک راننده وسیله حمل.

۴- ریش، روندگی و آب‌دیدگی محموله، مگر این که ناشی از خطرات مورد تعهد در قرارداد باشد.

۵- سرقت کلی محموله بدون سرقت وسیله حمل.

۶- هزینه های نجات و دادرسی بیش از بیست درصد مازاد بر تعهدات تحت پوشش.

ماده ۶- وظیفه بیمه‌گذار در ارایه اطلاعات به بیمه‌گر: بیمه گزار موظف است کلیه اطلاعات راجع به حمل کالا و دفعات آن از جمله مشخصات وسیله یا وسایل حمل، حداکثر ارزش کالا در هر حمل، تاریخ حرکت آنها و همچنین بهای هر قسمت از محمولات بیمه شده را قبل یا بلافاصله بعد از حمل و به هر حال قبل از ورود وسیله حمل به مقصد به بیمه گر اعلام نماید. در غیر اینصورت بیمه‌گر حسب مورد بر اساس مواد ۱۲ و ۱۳ قانون بیمه عمل خواهد نمود.

ماده ۷- وظایف بیمه‌گذار در صورت وقوع خسارت: بیمه‌گذار یا نمایندگان و یا ذینفعان وی ملزم به رعایت موارد ذیل هستند:

۱- مراتب را در اولین فرصت و حداکثر تا پنج روز کاری بعد از تاریخ اطلاع از وقوع حادثه به بیمه‌گر اطلاع دهد و همکاری لازم را برای بازدید و ارزیابی خسارت به عمل آورد.

۲- بیمه‌گذار نباید بدون موافقت بیمه‌گر در مورد مسئولیت‌هایی که تحت پوشش این قرارداد است، تعهدی به عهده گیرد و یا وجهی بپردازد مگر اینکه انجام این اقدام مورد موافقت بیمه‌گر قرار گرفته باشد.

۳- بدون اطلاع و موافقت کتبی بیمه‌گر، تغییری در وضعیت محموله خسارت دیده به عمل نیاورد مگر اقدامات و تغییراتی که برای نجات کالا و جلوگیری از توسعه خسارت ضروری است و عرفاً باید انجام شود.

۴- در صورت دریافت هرگونه اوراق قضایی در خصوص مسئولیت تحت پوشش این قرارداد، در اسرع وقت به بیمه گر اطلاع دهد.

۵- اصل اسناد و مدارک زیر را در اسرع وقت به بیمه‌گر تسلیم نماید:

۱-۵- گزارش مقامات انتظامی محل وقوع حادثه (در صورت وجود).

۲-۵- بارنامه و صورت مشخصات محموله.

۳-۵- فاکتور خرید محموله یا هر گونه مدارک معتبر دیگری که دال بر تعیین ارزش محموله باشد در صورت عدم ارایه مدارک فوق ارزش کالای مشابه در مبدأ ودرزمان حمل، مبنای محاسبه قرار خواهد گرفت.

۴-۵- هرگونه مدرکی که بیانگر ادعای خسارت از طرف ارسال کننده یا صاحب کالا باشد.

ماده ۸- مهلت پرداخت خسارت: بیمه‌گر مکلف است حداکثر طی چهار هفته پس از دریافت اسناد و مدارک لازم که به استناد آنها بتواند حدود تعهد خود را احراز و مقدار خسارت وارده را تعیین کند، خسارت را پرداخت نماید.

ماده ۹- اصل جانشینی: بیمه‌گر در حدودی که خسارات وارده را قبول یا پرداخت می‌کند در مقابل اشخاصی که مسؤول وقوع حادثه یا خسارت هستند جانشین بیمه‌گذار خواهد بود و اگر بیمه‌گذار اقدامی کند که منافی با این اصل باشد بیمه‌گر می‌تواند به نسبت تأثیر بیمه‌گذار تمام یا قسمتی از خسارت را پرداخت نکند.

ماده ۱۰- بازدیدکنندگان: بازدید نمایندگان بیمه‌گر یا مؤسسات مجاز بازدیدکننده از خسارت و ارائه گزارش بازدید از سوی آنها به منزله قبول تعهد از طرف بیمه‌گر نیست.

ماده ۱۱- کتبی بودن اظهارات: هرگونه پیشنهاد و اظهار بیمه‌گذار و بیمه‌گر باید به صورت کتبی به آخرین نشانی اعلام شده طرف مقابل ارسال گردد.

ماده ۱۲- ارجاع به داوری: طرفین قرارداد باید اختلاف خود را تا حد امکان از طریق مذاکره حل و فصل نمایند. اگر اختلاف از طریق مذاکره حل و فصل نشد می‌توانند از طریق داوری یا مراجعه به دادگاه موضوع را حل و فصل کنند. در صورت انتخاب روش داوری، طرفین قرارداد می‌توانند یک نفر داور مرضی‌الطرفین را انتخاب کنند. در صورت عدم توافق برای انتخاب داور مرضی‌الطرفین، هر یک از طرفین داور انتخابی خود را به صورت کتبی به طرف دیگر معرفی می‌کند. داوران منتخب، داور سومی را انتخاب و پس از رسیدگی به موضوع اختلاف، با اکثریت آرا رأی داوری را صادر می‌کنند. در صورتی که داوران منتخب برای انتخاب داور سوم به توافق نرسند هر یک از طرفین قرارداد می‌تواند تعیین داور سوم را از دادگاه صالح خواستار شود. هر یک از طرفین، حق‌الزحمه داور انتخابی خود را می‌پردازد و حق‌الزحمه داور سوم به تساوی تقسیم می‌شود.

ماده ۱۳- مهلت اقامه دعوا: هرگونه ادعای ناشی از این بیمه‌نامه باید حداکثر ظرف مدت دو سال از تاریخ بطلان، فسخ و یا انقضای مدت بیمه‌نامه و در صورت وقوع حوادث منجر به خسارت، از تاریخ وقوع آن اقامه شود و پس از دو سال مذکور ادعای ناشی از این بیمه‌نامه مسموع نخواهد بود. مرور زمان می‌تواند یک نوبت توسط هر یک از طرفین یا اظهارنامه رسمی قطع شود. در صورت قطع شدن مرور زمان، به مدت باقی‌مانده مرور زمان، یک سال اضافه خواهد شد.